

prima instanță: O. Școlnic
instanța de apel: N. Chircu, A. Albu, A. Toderaș

dosarul nr. 2ra-2474/15

ÎNCHEIERE

15 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tamara Chișca-Doneva
Valentina Clevadî

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Individuală „Feodora Cazacu” și Teodora Cazacu, reprezentată de avocatul Boris Druță

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” împotriva Întreprinderii Individuale „Feodora Cazacu” și Teodora Cazacu cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 18 iunie 2015 prin care a fost respins apelul declarat de Teodora Cazacu și menținută hotărârea Judecătoriei Telenești din 23 iunie 2014, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 29 aprilie 2014, SA „Corporația de Finanțare Rurală” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Feodora Cazacu” și Teodora Cazacu cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că potrivit contractului de împrumut cu nr. 129/2006 din 03 mai 2006, cu termenul final de rambursare la 01 mai 2011, SA „Corporația de Finanțare Rurală” a acordat ÎI „Feodora Cazacu” un împrumut în sumă de 250000 lei.

Menționează că pentru împrumutul primit, pârâtul și-a asumat obligația de a plăti o dobândă flotantă în mărime de 17.8 % anual. I

Susține că în conformitate cu prevederile contractului de împrumut, dobânda calculată și neachitată în termenii stabiliți, se consideră restantă, la care se calculează și se percepe penalitate de întârziere în mărime de 0,2 % pentru fiecare zi de reținere a plății dobânzii, iar sumele împrumutului nerambursate în termenele stabilite în punctul 3.4.1. al contractului de împrumut menționat, se consideră

restantă și la aceste sume, până la achitarea lor completă, se calculează dobândă de întârziere la o rată dublă în raport cu rata dobânzii stabilită pentru perioada respectivă conform punctului 3.3.1. din contract.

Afirmă că pârâtul, contrar obligațiunilor asumate, nu le-a executat cu bună credință, iar datoria întreprinderii la 23 aprilie 2014, constituie 55000 lei.

Susține că întru respectarea procedurii de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară, la 31 martie 2014, a expediat la adresa pârâtului și copârâtului reclamația cu nr. 2/2-229 din 31 martie 2014, prin care a solicitat achitarea benevolă a datoriei până la 15 aprilie 2014. Reclamația a rămas fără răspuns și executare.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 195, 8 alin. (1), 9 alin. (1), 512 alin. (1), 514, 572 alin. (2), 602, 619, 624, 867, 668 alin. (1), 869, 872, 679 alin. (1), 1398, 1410 Cod civil, art. 14 Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, art. 2, 5, 62, 166-168, 239-243 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar de la ÎI „Feodora Cazacu” și Teodora Cazacu a datoriei în mărime de 55000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Telenești din 23 iunie 2014 a fost admisă acțiunea, încasat în mod solidar de la ÎI „Feodora Cazacu” și Teodora Cazacu în folosul SA „Corporația de Finanțare Rurală” datoria în sumă de 55000 lei și cheltuielile pentru plata taxei de stat și publicarea citației publice în sumă de 1803 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 18 iunie 2015 a fost respins apelul declarat de Teodora Cazacu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 14 august 2015, ÎI „Feodora Cazacu” și Teodora Cazacu, reprezentată de avocatul Boris Druță au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Consideră că examinarea cauzei a avut loc cu încălcarea cerințelor prevăzute de art.105 și 205 CPC, adică în lipsa Feodorei Cazacu la ședința de judecată, care la acea vreme se afla pe buletin de boală, conform Extrasului cu nr. 10976 (internată la 02 iunie 2014, externată la 23 iunie 2014).

Menționează că din aceste considerente recurenta nu a avut posibilitatea deplină, în virtutea stării sănătății, să prezinte probe concludente în susținerea faptului că nu a semnat contractul de împrumut, în rezultatul căreia s-a format datoria în sumă de 55000 lei.

Remarcă că nu a existat temei pentru ca instanțele ierarhic inferioare să nu dea justă apreciere afirmațiilor recurente, precum că fostul soț Tudor Cazacu, care a semnat în locul ei niște obligațiuni necoordonate cu ea și anume, contractul cu nr. 129/2006 din 03 mai 2006, nu locuiește în satul Verejeni, r-nul Telenești din anul 2008.

Invocă că nu au fost luate în considerație afirmațiile recurente precum că ea, personal, achită toate impozitele în Primăria sat. Verejeni din anul 2009.

Afirmă că hotărârea primei instanțe a fost emisă în lipsa ei, fiindu-i astfel lezat dreptul procesual cu încălcarea vădită a prevederilor art. 6, paragrafele 1-3 Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor fundamentale ale Omului.

Remarcă că nici instanța de fond, nici instanța de apel nu a întreprins măsuri de a verifica semnătura de pe contractul cu nr. 129/2006 din 03 mai 2006, de către fostul soț, care de la momentul primirii banilor în baza contractului, a părăsit localitatea și s-a stabilit cu traiul în regiunea Cernăuți.

Menționează că deoarece se afla într-o stare a sănătății dificilă, consideră că instanța de judecată, conform art. 148 CPC, putea dispune efectuarea unei expertize grafologice din oficiu, ceea ce însă nu a făcut.

Faptul că recurenta nu a contestat contractul de împrumut cu nr. 129/2006 din 03 mai 2006, servește starea sănătății grele (intervenție chirurgicală oncologică).

Indică că a fost ignorat faptul că actualmente, la Judecătoria Centru mun. Chișinău se află pe rol procedura de radiere a ÎI „Feodora Cazacu”, al cărei următoarea ședință va avea loc abia la 06 octombrie 2015.

Consideră că în asemenea situație, pot fi dobândite probe noi, prin care s-ar demonstra cu certitudine că recurenta nu are atribuție la datoria formată.

La 16 septembrie 2015, SA „Corporațiade Finanțare Rurală” a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu prevederile art. 429 alin. (4) CPC, nu pot fi atacate cu recurs deciziile de trimitere a cauzei la rejudecare ce nu se supun nici unei căi de atac, *nici hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art. 430 nu au folosit calea de apel, din moment ce legea prevede această cale de atac*, sau în privința cărora apelul a fost retras în modul prevăzut la art. 374.

Raportând prevederile normelor citate la circumstanțele pricinii, se constată că ÎI „Feodora Cazacu”, care în prima instanță a avut calitatea procesuală de pârât, nu a folosit calea de apel, prin urmare, în virtutea legii, nu poate folosi nici calea de atac cu recurs.

Mai mult, recursul împotriva deciziei instanței de apel este semnat din numele ÎI „Feodora Cazacu” și Teodorei Cazacu de către avocatul Boris Druță.

Din mandatul nr. 0782249 din 26 iunie 2015 anexat la cererea de recurs (f. d. 168), rezultă însă că avocatul Boris Druță reprezintă, doar interesele Teodorei Cazacu ca persoană fizică.

Urmare celor menționate mai sus, se impune de a considera recursul declarat de ÎI „Feodora Cazacu” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎI „Feodora Cazacu” și Teodora Cazacu, reprezentată de avocatul Boris Druță nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de ÎI „Feodora Cazacu” și Teodora Cazacu, reprezentată de avocatul Boris Druță, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera și recursul declarat de Teodora Cazacu, reprezentată de avocatul Boris Druță ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de ÎI „Feodora Cazacu” și Teodora Cazacu, reprezentată de avocatul Boris Druță se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi